

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ເລກທີ **2824** /ກວຕ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **17 DEC 2019**

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 38/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສະບັບເລກທີ 314/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2017;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບເລກທີ 958/ກວຕ.ກຊປ, ລົງວັນທີ 10 ສິງຫາ 2018.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນສິດຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ການໂອນສິດ, ການເປັນຕົວແທນ, ອີງ ການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແລະ ການທົບທວນຄືນທາງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ອີງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລິ ຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ກ່ຽວກັບລິ ຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງຕົນເອງທາງ ດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;

ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານ ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ, ລາຍການກະຈາຍສຽງແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນ ດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
2. ຄຳຮ້ອງ ໝາຍເຖິງ ສຳນວນເອກະສານທີ່ຍື່ນຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຂໍສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
3. ນັກປະພັນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ໄດ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ຜົນງານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຊຶ່ງສະແດງອອກດ້ວຍຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງ. ໃນກໍລະນີທີ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຫາກເກີດຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງສອງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນງານຮ່ວມກັນ, ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍຈະເປັນນັກປະພັນຮ່ວມ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ; ຄຳວ່າ ນັກປະພັນ ລວມເອົານັກປະພັນໝົດທຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຜົນງານນັ້ນ;
4. ໃບໂອນສິດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບ ການໂອນສິດ;
5. ການອະນຸຍາດແບບມີຂອບເຂດ ໝາຍເຖິງ ການອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດລ່ວງໜ້າ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໂດຍບໍ່ຢູ່ໃນການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສະເພາະ;
6. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແບບສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ການອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສະເພາະຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕໍ່ທຸກການປະພັນ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ;
7. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສິດກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ;
8. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
9. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງ ລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສິດ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໂດຍມອບສິດທັງໝົດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ຊຶ່ງຜູ້ມອບຈະບໍ່ມີສິດຕໍ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ໃນໄລຍະຂອງການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
10. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດ ໂດຍບໍ່ຈຳກັດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງ ລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສິດ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໂດຍມອບສິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດ ແຕ່ຍັງຮັກສາທັງສອງສິດຄື: ສິດໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສິດໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນນຳໃຊ້ລິຂະສິດດັ່ງກ່າວ;
11. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດຕໍ່ຊ່ວງ ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງລະຫວ່າງ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວກັບບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍໄດ້ມອບສິດຂອງຕົນທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
12. ໃບມອບສິດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ມອບສິດຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນຕົນ;
13. ຜູ້ມອບສິດ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ມອບສິດຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນຕົນໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລິຂະສິດ ຫຼື ດຳເນີນການອື່ນໆຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ;

14. ຜູ້ຕາງໜ້າ ໝາຍເຖິງ ທະນາຍຄວາມ ຫຼື ຕົວແທນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃຫ້ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຫຼື ດຳເນີນການອື່ນໆຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ;
15. ເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ຖືສິດ ໃນກໍລະນີ ລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ນັກປະພັນ; ໃນກໍລະນີ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການໂອນສິດ ຫຼື ສືບທອດຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ ຮັບສິດຕາມກົດໝາຍ;
16. ຜົນງານທີ່ປະພັນຮ່ວມກັນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນໂດຍນັກປະພັນ ແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ, ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນໄດ້ປະກອບສ່ວນສ້າງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຜົນງານຂອງແຕ່ລະ ນັກປະພັນ ແມ່ນບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕັດອອກ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ຮູບແບບຂອງການສະແດງອອກຂອງຜົນງານນັ້ນ.

ມາດຕາ 4 ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ທຸກຜົນງານຂອງນັກປະພັນ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງ ປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ທຸກຜົນງານຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ, ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ອົງການກະຈາຍ ສຽງ-ແຜ່ພາບ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 ຜົນງານຂອງນັກປະພັນທີ່ໄດ້ຮັບສິດການປົກປ້ອງ

ທຸກການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານໃນຂົງເຂດ ສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ການສະແດງອອກຢູ່ໃນຮູບແບບໃດ ຫຼື ວິທີໃດກໍຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນ ມາດຕາ 92 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ຊຶ່ງການປະດິດຄິດ ແຕ່ງຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແມ່ນຜົນງານທີ່ແທ້ຈິງຂອງນັກປະພັນ. ຜົນງານທີ່ຖືວ່າ ເປັນຜົນງານການປະດິດຄິດ ແຕ່ງທີ່ແທ້ຈິງຂອງນັກປະພັນ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຖືກນຳສະເໜີໃນຮູບແບບໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມໃນການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນ.

ຜົນງານທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນຜົນ ງານໃໝ່ ຊຶ່ງເນື້ອໃນຂອງຜົນງານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ໝາຍວ່າບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ.

ຜົນງານທີ່ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນມາໃໝ່ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອໃນຜົນງານດັ່ງ ກ່າວມີຄົນອື່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງແລ້ວກໍຕາມ.

ການປົກປ້ອງລິຂະສິດຈະກວມເອົາຮູບແບບການນຳສະເໜີ ແລະ ບໍ່ຂຶ້ນກັບເນື້ອໃນຂອງຜົນງານນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ນັກປະພັນຫຼາຍຄົນອາດຈະອີງໃສ່ເນື້ອໃນດຽວກັນ ແຕ່ນຳໃຊ້ຫຼາຍຮູບແບບຂອງການສະແດງອອກໃນ ຕົ້ນສະບັບ. ການສະແດງອອກຈາກຕົ້ນສະບັບດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ໂດຍປະຕິບັດໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການປົກປ້ອງ.

ຜົນງານຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນຂຶ້ນມາ ແລະ ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

1. ຜົນງານທີ່ຖືກບັນທຶກເຂົ້າໃນວັດຖຸທີ່ສາມາດຈັບບາຍໄດ້;
2. ຜົນງານການສະແດງອອກຊົ່ວຄາວ ທີ່ສາມາດບັນທຶກໄດ້ດ້ວຍເຄື່ອງບັນທຶກ, ການເກັບຮັກສາ ຫຼື ຜະລິດຊ້ຳສຳເນົາຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ ເຂົ້າໃນວັດຖຸທີ່ສາມາດຈັບບາຍໄດ້;

3. ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກທາງດ້ານວາຈາ, ການສະແດງສິດ ແລະ ການຖ່າຍທອດສິດ ທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກໄວ້;
4. ຜົນງານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຮູບແບບເອເລັກໂຕຼນິກ ທີ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ ຫຼື ເກັບຮັກສາໃນວັດຖຸໃດໜຶ່ງ. ຜົນງານທີ່ຍັງບໍ່ທັນສົມບູນ ຫຼື ອາດຈະມີການປັບປຸງຕາມພາຍຫຼັງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ຖືກບັນທຶກເຂົ້າໃນວັດຖຸທີ່ສາມາດຈັບບາຍໄດ້, ເຖິງວ່າ ນັກປະພັນຈະປັບປຸງ ຫຼື ບໍ່ເອົາຜົນ ງານດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍຕາມ.

ຜົນງານສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນຜົນງານຕົ້ນສະບັບໃໝ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ລະເມີດສິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານຕົ້ນສະບັບເດີມ ທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃນການສ້າງ ຜົນງານສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ. ສະນັ້ນ, ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນການປະດິດຄິດແຕ່ງຕົ້ນສະບັບໃໝ່ ເຖິງວ່າ ໄດ້ປັບປຸງ ຫຼື ສືບເນື່ອງມາຈາກຜົນງານອື່ນກໍຕາມ, ສິດໃນການສ້າງສັນຜົນງານທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງ ຫຼື ສືບເນື່ອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຜົນງານຕົ້ນສະບັບເດີມ. ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານຕົ້ນສະບັບເດີມ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສາມາດອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດ ຫຼື ອະນຸຍາດໂດຍມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ປັບປຸງ ຫຼື ສ້າງຜົນງານສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 6 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ

ບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2, ມາດຕາ 94 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ການປົກປ້ອງລິຂະສິດສຳລັບສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຂ່າວປະຈຳວັນ ແລະ ເຫດການຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
2. ຄວາມຄິດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ;

ການຜະລິດຊໍ້າຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ເທັດຈິງ ຫຼື ເພື່ອອະທິບາຍຄວາມຄິດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸຍາດ ເຖິງວ່າໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນຜົນງານອື່ນ ຜ່ານມາແລ້ວກໍຕາມ, ຊຶ່ງຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ ບໍ່ໄດ້ກວມເອົາຜົນງານທີ່ບັນຈຸສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃນວັກນີ້ຄົນອື່ນສາມາດນຳເອົາຂໍ້ມູນ ແລະ ເນື້ອໃນຂໍ້ເທັດຈິງຈາກແຫຼ່ງອື່ນມາສ້າງເປັນຜົນງານຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຫຼື ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການກະທຳທີ່ລະເມີດ, ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນງານດັ່ງດຽວກັນກັບຜົນງານນັ້ນ.

ບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3, ມາດຕາ 94 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ການປົກປ້ອງລິຂະສິດສຳລັບບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ, ລະບຽບການປົກຄອງ, ເອກະສານທາງດ້ານຕຸລາການ ແລະ ເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ແປເປັນທາງການ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ບົດບັນຍັດນີ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຜະລິດຊໍ້າ ແລະ ສາເນົາບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ, ລະບຽບການປົກຄອງ ແລະ ເອກະສານທາງດ້ານຕຸລາການ ແລະ ເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ແປເປັນທາງການໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວກວມເອົາການແປຜົນງານທີ່ເປັນທາງການ, ແຕ່ບໍ່ກວມເອົາການແປຂອງເອກະຊົນ, ຊຶ່ງການຜະລິດຊໍ້າດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກຜູ້ແປທີ່ເປັນສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ການແປທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 2

ການແຈ້ງ ຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 7 ບຸກຄົນທີ່ສາມາດແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ນັກປະພັນ ຫຼື ຜູ້ວ່າຈ້າງ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດໃນລິຂະສິດ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດຕາມສັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດຕາມ

ມາດຕາ 99 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສັນຊາດ, ສະຖານທີ່ຈັດພິມ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາເປັນວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ສາມາດແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ, ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນ ມາດຕາ 95 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສັນຊາດ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໃນປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ສາມາດແຈ້ງຂໍ້ມູນສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 8 ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງເຖິງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອໄດ້ຮັບການບັນທຶກການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ. ກໍລະນີ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ພູມລຳເນົາຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າ ເພື່ອດຳເນີນການແທນຕົນ.

ໃນເມື່ອ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງແລ້ວ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງນັ້ນທັນທີ, ຫາກເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເອົາຄຳຮ້ອງໄປດັດແກ້ຄືນໃໝ່.

ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ເປັນການຈົດທະບຽນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດຄືກັນກັບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ພັນພິດໃໝ່. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ບໍ່ແມ່ນການຮຽກຮ້ອງສິດ, ຊຶ່ງສິດດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນທັນທີ ພາຍຫຼັງມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນ. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນການແຈ້ງແບບສະໝັກໃຈ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານຢູ່ສານປະຊາຊົນໃນການກຳນົດສິດ ແລະ ຍັງເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ສິດອື່ນໆ.

ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນສຳລັບຜົນງານ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຫາກຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນແຈ້ງຂໍ້ມູນສະເພາະແຕ່ຄຳຮ້ອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂການແຈ້ງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 9 ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຊຶ່ງປະກອບມີເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງທີ່ປະກອບຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມແບບພິມຂອງ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຮູບແບບເຈ້ຍ ຫຼື ເອເລັກໂຕຣນິກ ກໍ່ໄດ້;
2. ໃບມອບສິດ ໃນກໍລະນີທີ່ຍື່ນຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ສຳເນົາ ຫຼື ຮູບຖ່າຍຂອງຜົນງານ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຈຳນວນສອງສຳເນົາ;
4. ໃບຮັບເງິນຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໜຶ່ງສະບັບໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່

ຜົນງານດຽວເທົ່ານັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນໜຶ່ງສະບັບ ສາມາດໃຊ້ກັບຊຸດທີ່ມີຫຼາຍຜົນງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເຊັ່ນ: ການລວບລວມບົດກະວີ ຫຼື ບົດເພງ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງເປັນພາສາລາວຕາມ ແບບພິມຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ. ທຸກເອກະສານທີ່ຄັດຕິດມາກັບຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ແປເປັນພາສາລາວເສຍກ່ອນເປັນຕົ້ນ: ໃບ ມອບສິດ, ໃບໂອນສິດ, ໃບອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 10 ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງອອກໃບຮັບຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງລະບຸເລກທີ ແລະ ວັນທີຮັບຄໍາຮ້ອງ ພາຍຫຼັງຮັບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນເມື່ອເຫັນວ່າສໍານວນຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດໃຫ້ຜູ້ ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນຂອງກົມຊັບ ສິນທາງປັນຍາ ແລະ ດໍາເນີນການອອກໃບຢັ້ງຢືນພາຍໃນ 15 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກຖອນ ຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້, ສ່ວນຄ່າບໍລິການທີ່ຈ່າຍ ໄປແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ສົ່ງຄືນ.

ໝວດທີ 3

ການຈໍາກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນສິດຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 11 ການໄດ້ຮັບປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນໂຫຍດ ຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງ ກັບລິຂະສິດ

ນັກປະພັນ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຕາມສິດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນໝວດ 4 ແລະ 7 ຂອງພາກ V ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ ພາບຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຕາມສິດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນໝວດ 5 ແລະ 7 ຂອງພາກ V ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 12 ການຈໍາກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນ

ໃນມາດຕາ 115 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ໄດ້ກໍານົດ ກ່ຽວກັບການຈໍາກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນສິດຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ໃນມາດຕາ 116 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ກໍ ໄດ້ກໍານົດເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນທີ່ນໍາໃຊ້ກັບການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ການບັນທຶກຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ບຸກຄົນທີ່ມີເຈດຕະນາອ້າງອິງໃສ່ບົດບັນຍັດໃນມາດຕານີ້ ຕ້ອງປະຕິບັດບົດບັນ ຍັດ ກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນແຕ່ລະຂໍ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ການຍົກເວັ້ນເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້ຖືເປັນກໍລະນີພິເສດ ແລະ ບໍ່ຖືເປັນ ຫຼັກການທົ່ວໄປ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຜົນງານລິຂະສິດ ຫຼື ສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.

ການອ້າງອິງຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມ ຂໍ້ 1 ແລະ 2, ວັກ 3, ມາດຕາ 115 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ

ຊັບສິນທາງບັນຍາ ສາມາດເຮັດໄດ້ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີການຜະລິດຊ້ຳ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານ ຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີການສະຫງວນໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນຍັດຂອງມາດຕານີ້.

ການອ້າງອິງຜົນງານສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຜົນງານແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ໃນກໍລະນີທີ່ການສະເໜີທີ່ຈະນຳໃຊ້ນັ້ນສອດຄ່ອງກັບທຸກເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້: ຜົນ ງານ ທີ່ຖືກອ້າງອິງນັ້ນ ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍສູ່ສາທາລະນະຊົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

1. ການອ້າງອິງຜົນງານ ບໍ່ໄດ້ສຳເນົາເອົາເນື້ອໃນເກີນຂອບເຂດຂອງການອ້າງອິງນັ້ນ, ໂດຍສະເພາະ ບົດບັນຍັດນີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການອ້າງອິງຈາກບົດຄວາມໃນໜັງສືພິມ ແລະ ວາລະສານຕ່າງໆ ຢູ່ໃນຮູບແບບການສະຫຼຸບຂ່າວ;
2. ການອ້າງອິງຜົນງານ ໄດ້ມີການລະບຸຊື່ນັກປະພັນ ຫຼື ຜູ້ຖືສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ລວມທັງແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງນັກປະພັນຖ້າມີຢູ່ໃນຜົນງານ;
3. ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືວ່າສອດຄ່ອງຕາມການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ໂດຍສະເພາະ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງ ຜົນງານ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປະພັນ.

ຜົນງານໃດໜຶ່ງ ອາດຖືກນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ ແລະ ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃດໆ, ຖ້າການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມທີ່ໄດ້ສະເໜີມານັ້ນ ຫາກສອດຄ່ອງຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳໃຊ້ຜົນງານທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງການສິດສອນເທົ່າ ນັ້ນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ນຳໃຊ້ເນື້ອໃນຂອງເອກະສານໂດຍກົງເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສິດສອນ, ແຕ່ ບໍ່ໃຫ້ຜະລິດຊ້ຳເອກະສານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອພິມຈຳໜ່າຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃນທາງການຄ້າ;
2. ການນຳໃຊ້ຜົນງານທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ກໍລະນີທີ່ສາມາດຍັງຢືນ ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເທົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວ ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ການຜະລິດຊ້ຳຜົນງານ ດ້ານວັນນະກຳ ແລະ ຮູບພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສາທິດໂດຍ ຜ່ານສິ່ງພິມ ແລະ ການນຳໃຊ້ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສຽງ ແລະ ພາບ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສິດສອນ. ສະນັ້ນ, ການສາຍພາບ-ສຽງຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນເພື່ອສາທິດ ເນື້ອໃນຂອງການສິດສອນ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ຈະຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງຫົວຂໍ້ນີ້, ແຕ່ການສະແດງ ຕໍ່ໜ້າສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ການຜະລິດຊ້ຳສຳເນົາການບັນທຶກພາບ-ສຽງ ອາດເກີນຂອບເຂດການ ນຳໃຊ້ທີ່ໄດ້ສະເໜີມານັ້ນ;
3. ເນື້ອໃນຜົນງານທີ່ນຳໃຊ້ ມີການອ້າງເຖິງນັກປະພັນ ຫຼື ຜູ້ຖືສິດລວມທັງ ແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງ ນັກປະພັນ ຖ້າມີຢູ່ໃນຜົນງານນັ້ນ;
4. ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືວ່າສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ໂດຍສະເພາະບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງ ຜົນງານ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປະພັນ.

ກົມຊັບສິນທາງບັນຍາ ຕ້ອງອອກຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວ. ການຜະລິດຊ້ຳຮູບ ພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະອື່ນໆ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະບັບ ໃຊ້ ໂດຍການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງ ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ, ຖ້າຫາກການຜະລິດຊ້ຳທີ່ສະເໜີມານັ້ນ ສອດຄ່ອງກັບທຸກເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນງານທີ່ຈະຜະລິດຊ້ຳ ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່, ນຳສະເໜີສູ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ສື່ສານໃຫ້ສາທາລະນະ ຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ແລ້ວ;
2. ການຜະລິດຊ້ຳດັ່ງກ່າວ ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ກັບຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບ

- ເງົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ;
3. ການຜະລິດຊ້າ ຈະບໍ່ຂັດກັບການນຳໃຊ້ຜົນງານທົ່ວໄປ ແລະ ຈະບໍ່ລະເມີດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປະພັນແບບບໍ່ມີເຫດຜົນ.

ການຜະລິດຊ້າໂດຍສົມວນຊົນ ແລະ ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານອື່ນຕໍ່ສາທາລະນະຊົນສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປະພັນ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ, ຖ້າການກະທຳທີ່ສະເໜີມານັ້ນຫາກສອດຄ່ອງກັບທຸກເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊ້າ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານອື່ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດຄວາມທີ່ໄດ້ລົງໃນໜັງສືພິມ ຫຼື ວາລະສານ;
2. ຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຖືກນຳມາຜະລິດຊ້າ ຫຼື ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ດ້ານການເມືອງ ຫຼື ສາດສະໜາ ໃນປະຈຸບັນ;
3. ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເນື້ອໃນຜົນງານທີ່ຈະຜະລິດຊ້າ ໄດ້ມີການລະບຸຢ່າງຈະແຈ້ງ;
4. ການຜະລິດຊ້າດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ຂັດກັບການນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປະພັນ ແບບບໍ່ມີເຫດຜົນ.

ບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 6 ຂອງມາດຕານີ້ ຍັງຖືກນຳໃຊ້ກັບຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ມີລັກສະນະດຽວກັນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດຽວກັນ, ສະເພາະແຕ່ການຜະລິດຊ້າ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານດັ່ງກ່າວຂອງຜົນງານ ທີ່ຜູ້ຖືສິດບໍ່ໄດ້ສະຫງວນໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ຜົນງານກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ສາມາດຜະລິດຊ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ, ຖ້າຫາກການກະທຳທີ່ສະເໜີມານັ້ນ ສອດຄ່ອງກັບທຸກເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອລາຍງານເຫດການປະຈຸບັນດ້ວຍ ການຖ່າຍພາບ, ການຖ່າຍທຳຮູບເງົາ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ;
2. ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳທີ່ໄດ້ເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນໃນໜ້າການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ;
3. ການຜະລິດຊ້າ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນຂອງຜົນງານ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ;
4. ການຜະລິດຊ້າ ຫຼື ການສື່ສານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງເຈົ້າຂອງສິດ.

ມາດຕາ 13 ການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ

ຜູ້ຖືສິດ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ມີການເຮັດສຳເນົາ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນໃນລັກສະນະໃດກໍ່ໄດ້ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ຂອງສັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດັ່ງທີ່ຄູ່ສັນຍາໄດ້ຕົກລົງກັນ. ໃນການອະນຸຍາດ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດແບບສະເພາະເຈາະຈົງກໍ່ໄດ້, ແຕ່ຮູບແບບ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດນັ້ນ ຄວນແທດເໝາະກັບສະພາບການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສັນຍາ, ຝ່າຍທີ່ອ້າງວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການນຳເອົາຫຼັກຖານກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວນັ້ນມາຢັ້ງຢືນ, ແຕ່ຜູ້ຖືສິດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການປະກອບຫຼັກຖານ ເພື່ອປະຕິເສດການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ. ສະນັ້ນ, ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຄູ່ສັນຍາຕ້ອງເລືອກຮູບແບບການຕົກລົງອະນຸຍາດໃຫ້ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ໃຫ້ມີລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ເຖິງວ່າການຕົກລົງແບບເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະນັ້ນ ເປັນການຕົກລົງທີ່ດີກວ່າ ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຄວນຮັບຮູ້ວ່າ ການຕົກລົງດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນໄດ້ສະເໝີໄປວ່າ ຈະບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ. ໃນ

ກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າການອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນບໍ່ໄດ້ກຳນົດຢ່າງລະອຽດ ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມສັນຍາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ສັນນິຖານທີ່ສາມາດໂຕ້ແຍ້ງໄດ້ຕໍ່ໄປນີ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ:

1. ການອະນຸຍາດທັງໝົດ ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ເປັນການອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າຫາກມີການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດເພີ່ມ;
2. ການອະນຸຍາດທັງໝົດ ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວນັ້ນ;
3. ການອະນຸຍາດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດແບບປົກກະຕິ ຈະຖືວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີພັນທະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ອະນຸຍາດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດລາຍໄດ້. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີການຕົກລົງເງື່ອນໄຂການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ສັນນິຖານວ່າຕ້ອງມີການຈ່າຍຄ່າລິຂະສິດຢ່າງໝາະສົມໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:
 - 3.1 ໃນກໍລະນີ ມີການອະນຸຍາດທີ່ບໍ່ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດແບບປົກກະຕິ ຊຶ່ງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄດ້ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນຖ່າຍຮູບ, ບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສຽງ ແລະ ພາບຂອງຜົນງານ ຫຼື ການສະແດງຕາມການເລືອກເຟັ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນຂອງຕົນ, ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ;
 - 3.2 ໃນກໍລະນີມີການອະນຸຍາດທີ່ບໍ່ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດແບບປົກກະຕິ ຊຶ່ງບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄດ້ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນຖ່າຍຮູບ, ບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສຽງ ແລະ ພາບຂອງຜົນງານ ຫຼື ການສະແດງ ໂດຍນຳໃຊ້ອຸປະກອນຂອງຕົນ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ຖືກຂໍໃຫ້ຖ່າຍຮູບ, ບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສຽງ ແລະ ພາບປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເລືອກເຟັ້ນ, ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ທັງສອງຄົນເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຮ່ວມ ແລະ ມີສິດໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຜົນງານຮູບຖ່າຍ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສຽງ ແລະ ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກການສະແດງ.
4. ໃນກໍລະນີເປັນການອະນຸຍາດບາງຄັ້ງຄາວ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະທຸລະກິດ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ສິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ສ້າງລາຍຮັບ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳທີ່ສ້າງຜົນກຳໄລ, ອາດມີການອະນຸຍາດດ້ວຍປາກເປົ່າ ຫຼື ຕາມການສະແດງອອກທາງກາຍຂອງຜູ້ຖືສິດ.
5. ໃນກໍລະນີການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ພົວພັນກັບການສ້າງລາຍຮັບ ຈະຖືວ່າເປັນພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນສຳລັບການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນເປັນລາຍລັກອັກສອນ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີການຕົກລົງເງື່ອນໄຂ ການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ຈະຕ້ອງມີການຈ່າຍຄ່າລິຂະສິດຢ່າງ ໝາະສົມ.
6. ໃນກໍລະນີການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຫາກມີລັກສະນະທຸລະກິດ ທີ່ມີການສ້າງລາຍຮັບ, ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ໃນເມື່ອບໍ່ມີຫຼັກຖານສະແດງເຖິງການອະນຸຍາດທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຖືວ່າແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມທຳນຽມປະຕິບັດຂອງຂົງເຂດທຸລະກິດນັ້ນ.

ຜູ້ຖືສິດສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດແບບມີຂອບເຂດ ໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນງານຂອງຕົນ. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສາມາດກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ສະຫງວນສິດຕາມລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ.

ຜູ້ຖືສິດ ລວມທັງ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ແບບສະເພາະສຳລັບການສະແດງ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກທຸກຜົນງານ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 14 ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ

ການສຳເນົາ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ທີ່ເຮັດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ ຖືວ່າເປັນ ການລະເມີດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງ ມາດຕາ 115 ແລະ 116 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ. ຫຼັກການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ ເໝາະສົມ ແມ່ນຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ຕໍ່ສິດດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຕ້ອງຕີ ຄວາມໝາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ. ຄຳວ່າ "ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ" ແລະ "ສອດຄ່ອງກັບການ ປະຕິບັດທີ່ເໝາະສົມ" ແມ່ນສາມາດໃຊ້ແທນກັນໄດ້ ແລະ ບໍ່ມີເຈດຕະນາໃຫ້ມີຄວາມ ໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເຖິງວ່າ ບົດບັນຍັດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມມີການກຳນົດຂໍ້ຍົກເວັ້ນຫຼາຍຢ່າງຈາກຫຼັກການ ລວມ ຊຶ່ງການສຳເນົາທັງໝົດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ ຖືສິດກຳຕາມ, ຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນການອະນຸຍາດແບບບໍ່ມີຂອບເຂດໃນການສຳເນົາ ຫຼື ໃຊ້ປະໂຫຍດ ຈາກຜົນງານ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວຖ້າ ຫາກພົບເຫັນການເຮັດສຳເນົາ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະ ສົມຖືວ່າເປັນການລະເມີດ, ຊຶ່ງຜູ້ອ້າງສິດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ສາມາດຫຼົບຫຼີກ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແຜ່ງ ຫຼື ໃນການດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາໃນບາງກໍລະນີ. ສະນັ້ນ, ບຸກຄົນທີ່ມີ ເຈດຕະນາສວຍໃຊ້ຫຼັກການຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຄວນພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບວ່າ ການເຮັດສຳເນົາ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ສະເໝີມານັ້ນ, ຕາມປົກກະຕິຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການອ້າງສິດໃນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ເປັນການແກ້ຂ້າວຫາການລະເມີດ, ບຸກຄົນ ທີ່ອ້າງສິດການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ມີຫນ້າທີ່ປະກອບຫຼັກຖານ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າ ການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການ ນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ເຊື່ອຖືວ່າ ການກະທຳດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ເປັນການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດ.

ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຖືກກຳນົດບົນພື້ນຖານຂໍ້ເທັດຈິງ ໂດຍພິຈາລະນາທຸກປັດໃຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນການ ກຳນົດວ່າການນຳໃຊ້ທີ່ສະເໝີມານັ້ນ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່, ໃຫ້ພິຈາລະນາສະເພາະຕາມປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ ແລະ ລັກສະນະຂອງການນຳໃຊ້ ໂດຍພິຈາລະນາວ່າ ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອ ຈຸດປະສົງທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການສຶກສາທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຫຼື ບໍ່;
2. ການນຳໃຊ້ເນື້ອໃນຜົນງານ ໄດ້ມີການລະບຸ ແລະ ບົ່ງບອກເຖິງນັກປະພັນ ຫຼື ຜູ້ຖືສິດອື່ນ ຫຼື ບໍ່;
3. ລັກສະນະຂອງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ ພາບ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ລວມທັງ ຜົນງານທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແລ້ວ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຜີຍແຜ່;
4. ຈຳນວນ ແລະ ຊັດສ່ວນເນື້ອໃນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ທຽບກັບ ຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດທັງໝົດ; ແລະ
5. ຜົນກະທົບຈາກການນຳໃຊ້ທີ່ມີຕໍ່ທ່າແຮງຂອງຕະຫຼາດ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ.

ເຖິງວ່າ ການນຳໃຊ້ເພື່ອການສຶກສາທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກວ່າການນຳໃຊ້ ໃນທາງການຄ້າກໍຕາມ, ແຕ່ການນຳໃຊ້ໃນທາງການຄ້າ ກໍ່ອາດເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມເຊັ່ນກັນ. ການນຳ ໃຊ້ຜົນງານພຽງແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ອາດເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກວ່າການນຳໃຊ້ໂດຍການຜະລິດຊ້ຳທັງ ໝົດຂອງຜົນງານ ຫຼື ສ່ວນສຳຄັນຂອງຜົນງານ ແລະ ການເຮັດສຳເນົາເປັນອາຈິນ ແມ່ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ. ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ກໍລະນີພິເສດທີ່ບໍ່ ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ຫຼື ທີ່ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນ ຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືສິດໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ. ໃນການພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງປັດໄຈທັງ ໝົດເຖິງວ່າໃນບາງເຫດການ ອາດຢູ່ໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊ້ຳ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ພຽງແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງຂອງຜົນງານ ອາດພຽງພໍທີ່ຈະສ້າງຜົນ

ເສຍຫາຍຕໍ່ຕະຫຼາດສໍາລັບຜົນງານນັ້ນ, ຊຶ່ງການຜະລິດຊໍາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຖືວ່າເປັນ ການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ;

2. ການອ້າງຜົນງານຂອງຜູ້ອື່ນໂດຍບໍ່ບອກແຫຼ່ງທີ່ມາ ຖືວ່າບໍ່ເປັນການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມເນື່ອງຈາກ ວ່າ ມີການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທໍາຂອງນັກປະພັນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ນໍາໃຊ້ຜົນງານ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກະທໍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງສິດຂອງຜູ້ຖືສິດ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ເບິ່ງເພີ່ມເຕີມໃນຂໍ້ 3 ຂອງວັກນີ້;
3. ບາງຜົນງານໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງສະເພາະ ໃນການເຮັດສໍານຳເນົາທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນຂອງ ຜົນງານ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແມ່ນຈໍາກັດສໍາລັບຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງອ້າງເຖິງນັກປະພັນສະເໝີໄປ ຖ້າການນໍາໃຊ້ນັ້ນຫາກຢູ່ໃນຂອບເຂດຂໍ້ຈໍາກັດທີ່ ຜູ້ຖືສິດໄດ້ກໍານົດໄວ້ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ;
4. ໃນກໍລະນີຜົນງານຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ ແມ່ນບໍ່ເປັນບັນຫາໃນການພິຈາລະນາການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະ ສົມ ໂດຍອີງໃສ່ການພິຈາລະນາປັດໄຈທັງໝົດຂ້າງເທິງ, ແຕ່ຄວນຄໍານຶງເຖິງສິດທາງດ້ານຈາລິຍະ ທໍາຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ທີ່ຈະເປີດເຜີຍຄັ້ງທໍາອິດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 101 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 15 ການກະທໍາທີ່ບໍ່ແມ່ນການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ

ອີງຕາມ ມາດຕາ 115 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ເຖິງວ່າຈະມີການວິເຄາະການ ນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ກໍຕາມ, ການກະທໍາທີ່ບໍ່ຖືວ່າ ເປັນການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊໍາດ້ວຍການສໍານຳເນົາຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕິຍະກໍາ, ລວມທັງການຜະລິດຊໍາດ້ວຍ ການສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ.
2. ການຜະລິດຊໍາ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ດ້ວຍການຫຼົບຫຼີກຈາກມາດຕະການ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອປົກປ້ອງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.
3. ການຜະລິດຊໍາ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ດ້ວຍການຖອນ ຫຼື ດັດແປງຂໍ້ມູນເອ ເລັກໂຕຣນິກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.
4. ການນໍາໃຊ້ຜົນງານ ລວມທັງ ການນໍາໃຊ້ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດສະເພາະໃນ ມາດຕາ 115 ແລະ 116 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ຊຶ່ງການນໍາໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຫາກຂັດກັບ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ຫຼື ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຢ່າງບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ຜົນ ປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງຜູ້ຖືສິດ ຖືວ່າເປັນການກະທໍາທີ່ບໍ່ເປັນການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 16 ການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຜົນງານສໍາລັບຜູ້ພິການທາງສາຍຕາ

ໃນມາດຕາ 115 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ໄດ້ກໍານົດ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງຜົນງານ ສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ພິການທາງສາຍຕາ ໂດຍໄດ້ກໍານົດຂໍ້ຍົກເວັ້ນພິເສດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການແປຜົນງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົວໜັງສືອ່ອນ ຫຼື ຕົວໜັງສືອ່ອນສໍາລັບບຸກຄົນພິການທາງສາຍຕາ. ການແປຕົວໜັງສືອ່ອນ ຫຼື ຕົວໜັງ ສືອ່ອນດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ຖືວ່າເປັນຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຂອງຜົນງານເດີມ. ໃນມາດຕາ 115 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການແປດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແລະ ບໍ່ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ, ການນໍາໃຊ້ການແປດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິ ຂອງຜົນງານ ຫຼື ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງເຈົ້າຂອງສິດ. ຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວ ນໍາໃຊ້

ສະເພາະການແປສະບັບຕົ້ນເປັນຕົວໜັງສືນຸນ ຫຼື ຕົວໜັງສືອື່ນໆສໍາລັບຜູ້ພິການທາງສາຍຕາ ຊຶ່ງບໍ່ກວມເອົາ ການຍົກເວັ້ນການສໍາເນົາການແປດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ມີການແປຜ່ານມາແລ້ວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 17 ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳທີ່ໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ

ຜົນງານທີ່ໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ ເປັນບັນຫາພິເສດ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ. ໃນມາດຕານີ້ ໄດ້ ກຳນົດການແນະນຳກ່ຽວກັບວິທີດຳເນີນການໃນກໍລະນີທີ່ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳຫາກໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ.

ເຖິງວ່າຜົນງານໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ ຫຼື ບໍ່ມີຢູ່ ສປປ ລາວ ແລ້ວກໍຕາມ, ແຕ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວອາດມີ ລິຂະສິດຢູ່. ສະນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນທີໜຶ່ງ ຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າ ຜົນງານດັ່ງກ່າວມີລິຂະສິດຢູ່ ຫຼື ບໍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ, ຖ້າຫາກວ່າຜົນງານຍັງໄດ້ຮັບການປົກ ປ້ອງຢູ່, ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ຜົນງານທີ່ສະເໜີຂໍນຳໃຊ້ນັ້ນ ຕ້ອງມີການຂໍອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່. ການອ້າງອິງຜົນ ງານທີ່ຢຸດຕິການຈັດພິມ ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຜົນງານ ອື່ນ, ເປັນຕົ້ນ ການຂໍອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ ຫຼື ຕາມການຍົກເວັ້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 115 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລວມທັງ ຫຼັກການຂອງການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ, ຖ້າມີ. ນອກນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ຈັດພິມຫາກວາງແຜນຈະພິມເຜີຍແຜ່ສໍາເນົາເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ພິມຄັ້ງໃໝ່, ການອ້າງອິງໃສ່ຫຼັກການ ນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມແມ່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ຍ້ອນວ່າການຜະລິດຊໍາສໍາເນົາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ອາດສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ.

ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະເຮັດໃນລັກສະນະ ຫຼື ຮູບ ແບບ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂໍອະນຸຍາດ, ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ.

ການຂໍອະນຸຍາດສໍາລັບຜົນງານທີ່ໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ ບາງເທື່ອກໍສາມາດເຮັດໄດ້ໃນລັກສະນະ ດຽວກັນກັບຜົນງານທີ່ມີການຈັດພິມ. ຫຼາຍສໍານັກພິມ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮ່າງໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ເພື່ອ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຂໍ ແລະ ອະນຸມັດ (ຫຼື ປະຕິເສດ) ການໃຫ້ອະນຸຍາດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ກຳນົດໂດຍຜູ້ຖືສິດ. ບາງລາຍການກໍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການອະນຸຍາດຜະລິດຊໍາ ເຖິງວ່າ ຈຳນວນທີ່ຈະສໍາ ເນົາເປັນພຽງບາງສ່ວນຂອງບົດຄວາມທັງໝົດ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນສະແດງ, ຕາຕະລາງ, ຮູບພາບ, ກາບກອນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ປະກອບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜົນງານທັງໝົດ. ໂດຍທົ່ວໄປ ຈະອະນຸຍາດບິນພື້ນຖານບຸກຄົນທີ່ຈະ ສໍາເນົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂໃນການອ້າງອິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ການໃຫ້ ຫຼື ປະຕິເສດການ ອະນຸຍາດສໍາລັບຜົນງານທີ່ຢຸດພິມຈຳໜ່າຍ ມີຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍຄືກັນກັບການອະນຸຍາດທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຫຼື ປະຕິເສດສໍາລັບຜົນງານທີ່ຍັງມີການພິມຈຳໜ່າຍຢູ່. ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການຜະລິດຊໍາ ຫຼື ການ ນຳໃຊ້ອື່ນໆຄວນໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດ.

ບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກຜະລິດຊໍາຜົນງານທີ່ຢຸດຕິການຈັດພິມ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສຍກ່ອນ. ຖ້າ ວ່າມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຜະລິດຊໍາຜົນງານທັງໝົດ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຊອກຫາຜູ້ຖືສິດ ໄດ້, ຊຶ່ງຄວາມຈິງແລ້ວ ຜົນງານດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ຢຸດຕິການຈັດພິມ ແລະ ໃນເມື່ອຊອກຫາຜູ້ຖືສິດບໍ່ເຫັນ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງປັດໄຈໃນການກຳນົດວ່າ ການຜະລິດຊໍາທີ່ໄດ້ສະເໜີມານັ້ນ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ, ຖ້າວ່າການຜະລິດຊໍາດັ່ງກ່າວເປັນໄປຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນງານທີ່ຢຸດຕິການຈັດພິມ ທີ່ຈະຜະລິດຊໍາ ມີພຽງແຕ່ບາງສ່ວນ ແລະ ບໍ່ເກີນສອງໜ້າເຈ້ຍຂະ ໜາດ A4.
2. ຜົນງານທີ່ຈະຜະລິດຊໍາ ແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍ.

ມາດຕາ 18 ການຍົກເວັ້ນການນຳໃຊ້ຜົນງານລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ອີງຕາມຫຼັກການລວມຢູ່ໃນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ການເຮັດສຳເນົາ, ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຜົນງານໃດໜຶ່ງ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ໂດຍບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່:

1. ການເຮັດສຳເນົາ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ;
2. ຜົນງານທີ່ກຳລັງຖືກສຳເນົາ ຫຼື ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ;
3. ຜົນງານທີ່ກຳລັງຖືກສຳເນົາ ຫຼື ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລ້ວ ແຕ່ວ່າໄລຍະເວລາການປົກປ້ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນໝົດອາຍຸ; ຫຼື
4. ຜົນງານທີ່ກຳລັງຖືກສຳເນົາ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ໝວດທີ 4

ການໂອນສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 19 ການໂອນສິດ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນການໂອນສິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ສາມາດໂອນສິດຂອງຕົນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບສິດ ດ້ວຍການເຮັດສັນຍາ, ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫຼື ການໃຫ້ເປັນຂອງຂວັນ.

ໃນກໍລະນີ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງຂໍ້ມູນໄວ້ຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫາກມີການໂອນສິດ ຜູ້ໂອນສິດ ຫຼື ຜູ້ຮັບໂອນສິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາຊາບ ເພື່ອບັນທຶກການໂອນສິດດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຜູ້ຮັບໂອນສິດເປັນຜູ້ແຈ້ງການໂອນສິດ, ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສະໜອງສຳເນົາເອກະສານ ກ່ຽວກັບການໂອນໃຫ້ຜູ້ໂອນສິດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນ, ສິດຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງໃຫ້ເປັນຕາມການກຳນົດໃນເອກະສານຂອງການໂອນສິດດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ, ການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນ ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າ ມີການລວມເອົາການໂອນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ສາມາດສະເໜີ ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເພື່ອບັນທຶກການໂອນສິດນັ້ນ ຍື່ນຂໍ້ມູນ ຫຼື ເອກະສານເພີ່ມເຕີມ ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງການຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ຫຼື ມີຄວາມສົງໄສ.

ການໂອນສິດຈະບໍ່ມີຜົນສັກສິດຕໍ່ຄູ່ກໍລະນີ ຈົນກວ່າຈະມີການບັນທຶກການໂອນສິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຜູ້ໂອນສິດ ແລະ ຜູ້ຮັບສິດຫາກມີໜັງສື ກ່ຽວກັບ ການໂອນສິດດັ່ງກ່າວມາກ່ອນແລ້ວ.

ມາດຕາ 20 ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດ

ການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດ ສາມາດບັນທຶກການແຈ້ງຂໍ້ມູນໄດ້ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຖືສິດຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຮ່ວມກັນຫຼາຍຄົນ ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິດແບບຜູກຂາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຜູ້ຖືສິດຮ່ວມທັງໝົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນຢູ່ໃນສັນຍາ. ຜູ້ຖືສິດຮ່ວມໃດໜຶ່ງ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດແບບບໍ່ຜູກຂາດໃຫ້ບຸກຄົນໃດກໍໄດ້.

ການຂາຍລາຍການໃດໜຶ່ງທີ່ປະກອບຢູ່ໃນຜົນງານການປະພັນ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕ້ອງຖືວ່າ ເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ ຜູ້ຊື້ ສາມາດຂາຍຕໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ສິດສຳລັບຈຸດປະສົງທົ່ວໄປ, ແຕ່ບໍ່ໝາຍວ່າເປັນການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ຊື້ ເຮັດສຳເນົາ ຫຼື ສະແຫວງຫາຜົນ

ປະໂຫຍດຂອງຜົນງານ ການປະພັນ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ການກຳນົດຢູ່ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການເຊົ່າ, ການເຊົ່າຊື້, ການໃຫ້ເປັນຂອງຂວັນ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ກ່ຽວກັບລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຜົນງານການປະພັນ, ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ. ໃນກໍລະນີການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວຫາກມີການກຳນົດເວລາ ຫຼື ຂອບເຂດການນຳໃຊ້, ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນັ້ນ ກໍ່ຈະມີກຳນົດເວລາ ແລະ ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຽວກັນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ການໂອນກຳມະສິດຫາກເປັນການໃຫ້ຂອງຂວັນ ຫຼື ຂາຍໃນມູນຄ່າທີ່ຕໍ່າກວ່າລາຄາຕະຫຼາດຜູ້ຊື້ຕ້ອງມີເຫດຜົນມາຢັ້ງຢືນເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດເຫັນດີຕໍ່ກັບການດຳເນີນການດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີ ການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງຖືວ່າ ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ນັ້ນຖືກໂອນພ້ອມກັບການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນຢູ່ໃນສັນຍາການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ຫຼື ໃນເອກະສານ ກ່ຽວກັບການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ. ການໂອນກຳມະສິດຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຈະບໍ່ມີຜົນຕໍ່ສັນຍາການອະນຸຍາດນຳໃຊ້, ຊຶ່ງນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ມອບການອະນຸຍາດນຳໃຊ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນໃນສັນຍາການອະນຸຍາດນຳໃຊ້.

ໝວດທີ 5

ການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ແລະ ດຳເນີນການອື່ນ

ມາດຕາ 21 ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນ ກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນ ກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງດຽວທີ່ມີເຈົ້າຂອງ ຮ່ວມກັນຫຼາຍຄົນ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃນນັ້ນເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຍື່ນຄຳຮ້ອງໃຫ້ພວກກ່ຽວ; ຫຼື
2. ທະນາຍຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍໃນ ສປປ ລາວ; ຫຼື
3. ຜູ້ປະກອບການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ; ຫຼື
4. ຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ພະນັກງານຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ; ຫຼື
5. ບຸກຄົນທົ່ວໄປທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ວ່າຈ້າງ.

ອີງຕາມການກຳນົດໃນ ມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງສາມາດດຳເນີນການດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າ ເພື່ອດຳເນີນການອື່ນ ກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່.

ສຳລັບຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຜ່ານຜູ້ປະກອບການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ທະນາຍຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍໃນ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 22 ເງື່ອນໄຂການເປັນຜູ້ປະກອບການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ທະນາຍຄວາມໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ດຳເນີນການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ບຸກຄົນທີ່ມີສິດເປັນຜູ້ປະກອບການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫຼື ທະນາຍຄວາມຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ, ມີຄຸນວຸດທິການສຶກສາ, ມີທີ່ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ຮັບຮອງຈາກກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ. ສຳລັບເງື່ອນໄຂລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 23 ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າ

ຜູ້ຕາງໜ້າ ຕ້ອງແມ່ນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຕາມໃບມອບສິດ ທີ່ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຜູ້ມອບສິດ.

ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຫາກຍື່ນຮ່ວມກັນຫຼາຍຄົນໂດຍ ນັກປະພັນ, ນັກສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ໃບມອບສິດຕ້ອງມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງໝົດທຸກຄົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຫາກເສຍຊີວິດ.

ອີງຕາມ ມາດຕາ 21 ແລະ ບົດບັນຍັດອື່ນໃນ ໝວດທີ V ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ໃບມອບສິດໜຶ່ງສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າໄດ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນ ຊຶ່ງມີທີ່ຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ.

ຜູ້ຕາງໜ້າ ຕ້ອງແມ່ນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຕາມໃບມອບສິດທີ່ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຜູ້ມອບສິດ.

ມາດຕາ 24 ການມອບສິດ

ການມອບສິດ ແມ່ນໃບມອບສິດທີ່ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ມອບສິດຂອງຕົນໃຫ້ ບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນຕົນ.

ໃບມອບສິດຕ້ອງກຳນົດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັກສະນະສະເພາະ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ສິດທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບັນຫາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ກຳນົດໄລຍະເວລາ, ຖ້າມີ;

ຜູ້ມອບສິດ ສາມາດຍົກເລີກໃບມອບສິດໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍບໍ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິດຂອງຜູ້ຕາງໜ້າໃນການໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຈາກການບໍລິການ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຮັບຮູ້ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບມອບສິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເງື່ອນໄຂຂອງໃບມອບສິດຫາກຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຈະຖືວ່າ ໃບມອບສິດໜຶ່ງນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ຄຳຮ້ອງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ໃນກໍລະນີໃບມອບສິດບໍ່ໄດ້ກຳນົດຂອບເຂດ ຫຼື ໄລຍະເວລາ ຂອງການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ການດຳເນີນການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໃບມອບສິດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືວ່າ ອາຍຸຂອງໃບມອບສິດ ສິ້ນສຸດລົງໃນເວລາທຸກບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຫຼື ການດຳເນີນການອື່ນສຳເລັດ.

ມາດຕາ 25 ການມອບສິດທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້

ການມອບສິດທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ມີລາຍເຊັນຂອງຜູ້ມອບສິດ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີນັກປະພັນຮ່ວມຫຼາຍຄົນ ໃບມອບສິດຕ້ອງມີລາຍເຊັນຂອງນັກປະພັນຮ່ວມທຸກຄົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຫາກເສຍຊີວິດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ອອກໃບມອບສິດຫາກ ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ໃບມອບສິດຕ້ອງມີລາຍເຊັນ ຂອງຜູ້ມີສິດອໍານາດຂອງນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 26 ການສິ້ນສຸດການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າ

ການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຈະສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອການມອບສິດຫາກຖືກຍົກເລີກ ໂດຍຜູ້ມອບສິດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຖອນຕົວ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ຕາງໜ້າຫາກຖອນຕົວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ມອບສິດ ແລະ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາຊາບ.

ໝວດທີ 6

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ມາດຕາ 27 ການສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໂດຍອີງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 118, 119 ແລະ 120 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 28 ການຈົດທະບຽນເປັນອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນການສ້າງຕັ້ງ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ການຈົດທະບຽນເປັນອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມແບບພິມຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຢູ່ນຳກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີສິດຕາງໜ້າໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນການເຈລະຈາ ແລະ ຂໍນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍຈາກສານປະຊາຊົນທີ່ມີ ສິດອໍານາດ ຫຼື ອົງການກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັງຄັບປະຕິບັດກົດໝາຍ ຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການດຳເນີນການຂອງຕົນ ໃນນາມຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຕາງໜ້າຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 30 ການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ເພື່ອ ປ້ອງກັນການສື່ໂກງ, ການສວຍໃຊ້ ແລະ ການປະລະຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕິດຕາມກວດກາຂອງກົມ.

ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດແນະນຳຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນດັ່ງກ່າວ ອາດລວມເອົາການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງສາກົນ ໂດຍຜ່ານການເຜີຍແຜ່ເອກະ ສານ, ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ແລະ ການສໍາມະນາ. ຈຸດປະສົງຂອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແມ່ນເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ປ້ອງກັນການລະ ເມີດ ຫຼື ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າ ມີການລະເມີດເກີດຂຶ້ນ ຕ້ອງມີການແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການລະເມີດເກີດຂຶ້ນອີກ.

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ ແຈ້ງການ ທີ່ກໍານົດນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ເປັນແຕ່ລະ ໄລຍະ. ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງສ້າງ ແລະ ຮັກສາບັນຊີລາຍຊື່ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ທີ່ໄດ້ ຈົດທະບຽນນໍາກົມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບັນຊີລາຍຊື່ດັ່ງກ່າວ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 32 ສິດໃນການສະເໜີຂໍ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ກົມ ຫາກເຫັນວ່າ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາໄດ້ ອອກນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່.

ໝວດທີ 7

ການທົບທວນຄືນ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງ ລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ມາດຕາ 33 ການທົບທວນຄືນ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີສິດໃນການທົບທວນຄືນ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ເພື່ອດໍາເນີນການ ທາງດ້ານບໍລິຫານຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດ.

ມາດຕາ 34 ການທົບທວນຄືນດ້ານບໍລິຫານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ສາມາດສະເໜີໃຫ້ກົມ ຊັບສິນທາງປັນຍາທົບທວນຄືນ ພາຍໃນເວລາ 90 ວັນ ພາຍຫຼັງວັນອອກແຈ້ງການຂອງກົມ ກ່ຽວກັບການ ດໍາເນີນການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິ ຂະສິດແບບລວມໝູ່ ທີ່ມີຂໍ້ຜິດພາດ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ທີ່ເກີດຈາກກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍບໍ່ຈ່າຍຄ່າບໍລິການ; ຫຼື
2. ສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ທີ່ເກີດຈາກຜູ້ຮ້ອງຂໍ ໂດຍຈ່າຍຄ່າບໍລິການ; ຫຼື
3. ສະເໜີຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ຊຶ່ງປະກອບມີຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:
 - 3.1. ເງື່ອນໄຂ ຫຼື ການຕົກລົງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ທົບທວນຄືນ;

3.2. ຂໍ້ເທັດຈິງ ແລະ ພື້ນຖານທາງດ້ານກົດໝາຍ;

3.3. ມາດຕະການທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບ ລວມໝູ່ສະເໜີໃຫ້ ກົມພິຈາລະນາ.

ການສະເໜີ ຍັງສາມາດລວມເອົາ ຄໍາຊີ້ແຈງ ຫຼື ການອະທິບາຍ ທີ່ຜູ້ສະເໜີເຫັນວ່າຈະເປັນການສະ ຫັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ຫຼື ສະເໜີພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ໂດຍບໍ່ຈ່າຍ ຄ່າບໍລິການ.

ມາດຕາ 35 ການສະເໜີໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວ

ການສະເໜີໃຫ້ທົບທວນຄືນທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ສະບັບນີ້ອາດລວມເອົາການສະເໜີໃຫ້ຢຸດຊົ່ວຄາວ ການປະຕິບັດຜົນການພິຈາລະນາຂອງ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ສະເໜີໃຫ້ມີການພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ຫຼື ສະເໜີ ພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອຄວາມຍຸຕິທໍາ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງບຸກຄົນທີສາມ.

ມາດຕາ 36 ການພິຈາລະນາຄືນໃໝ່

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງຮັບເອົາການສະເໜີໃຫ້ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດສ້າງ ຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຊຶ່ງຜູ້ສະເໜີຕ້ອງມີເຫດຜົນທີ່ພຽງພໍໃນການສະເໜີໃຫ້ທົບທວນ ທີ່ ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງ.

ໃນກໍລະນີຜູ້ສະເໜີບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນການພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ ສາມາດສະເໜີພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງ ດ້ານບໍລິຫານ ໄປຍັງຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອອກແຈ້ງການຂອງກົມ ກ່ຽວກັບຜົນການພິຈາລະນາດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຖ້າຜູ້ສະເໜີບໍ່ປະ ຕິບັດພາຍໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າຜູ້ກ່ຽວສະລະສິດ.

ສໍາລັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນບໍ່ມີການພິຈາລະນາຄືນໃໝ່.

ມາດຕາ 37 ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ທີ່ດໍາເນີນການນໍາກົມ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ມີສິດສະເໜີພິຈາລະ ນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານ ໄປຍັງຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອພິຈາ ລະນາ ໂດຍຈ່າຍຄ່າບໍລິການ.

ພະນັກງານຂອງ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອະນຸຍາດ, ການຢັ້ງຢືນ, ການປະຕິ ເສດ, ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການສະເໜີພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕ້ອງໃຫ້ຄໍາຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບຫຼັກການ ທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ເທັດຈິງ ກ່ຽວກັບ ຜົນການພິຈາລະນາດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ຄະນະກຳມະການ ພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍ.

ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍ ສາມາດເຊີນຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານມາໃຫ້ຄໍາປຶກສາ. ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຕ້ອງດໍາເນີນການພິຈາລະນາຕາມມາດຕານີ້ ແລະ ຕ້ອງບັນທຶກການ ຕົກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ. ບົດບັນທຶກການຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍຕ້ອງລະບຸ ຫຼັກການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ບົດບັນທຶກການຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຂໍສະ ເໜີພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ເພື່ອຮັບຊາບ.

ການສະເໜີຂໍພິຈາລະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ຖືວ່າເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສະເໜີບໍ່ສາ

ມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, ວັກ 2, ມາດຕາ 34 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍ ຕ້ອງສ້າງສຳນວນຄຳສະເໜີພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍທາງດ້ານ
ບໍລິຫານ ພ້ອມດ້ວຍບົດບັນທຶກການຕົກລົງຂອງຕົນ ໃຫ້ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ອອກແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບຜົນ
ຂອງການຕົກລົງ ຂອງຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຊາບ ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນການສິ້ນສຸດ
ການພິຈາລະນາທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 38 ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍ ຂອງຕົນເພື່ອດຳເນີນ
ການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ, ການຍັ້ງຢືນ, ການປະຕິເສດ ຫຼື ການ
ກຳນົດເງື່ອນໄຂ ຫຼື ການຕົກລົງ ຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕິດຕາມກວດກາຂອງຕົນຕໍ່
ກັບອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່.

ຄະນະກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍ ຕ້ອງເປັນເອກະລາດ ແລະ ບໍ່ຂຶ້ນກັບພະແນກໃດ ພາຍໃນ
ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຊຶ່ງສາມາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ກໍໄດ້.

ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນ ການອະນຸຍາດ, ການຍັ້ງຢືນ, ການປະຕິເສດ ຫຼື ການກຳນົດເງື່ອນໄຂ ຫຼື
ການຕົກລົງ ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ໃນຄະນະ
ກຳມະການພິຈາລະນາຂັ້ນສູດທ້າຍ.

ໝວດທີ 8

ການສ້າງສຳນວນເອກະສານຂຶ້ນໃໝ່

ມາດຕາ 39 ສຳນວນເອກະສານເສຍຫາຍ ຫຼື ຊອກບໍ່ເຫັນ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງສ້າງສຳເນົາສຳນວນເອກະສານຂຶ້ນມາໃໝ່ ໃນກໍລະນີ ສຳນວນເອກະ
ສານ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ຫາກເກີດມີການເສຍຫາຍ ຫຼື ຊອກບໍ່ເຫັນ.

ມາດຕາ 40 ການສ້າງສຳນວນເອກະສານຂຶ້ນໃໝ່

ຖ້າສຳນວນເອກະສານ ຫຼື ເອກະສານອື່ນທີ່ພົວພັນເຖິງຄຳຮ້ອງ ຫຼື ການດຳເນີນການອື່ນຫາກເສຍ ຫຼື
ຊອກບໍ່ເຫັນ ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງສ້າງສຳເນົາສຳນວນເອກະສານ ດັ່ງກ່າວນັ້ນຂຶ້ນໃໝ່. ກົມຊັບສິນທາງ
ປັນຍາ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງສຳນວນເອກະສານສິ່ງສຳເນົາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເອກະ
ສານທີ່ໄດ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ພ້ອມທັງຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງສຳເນົາ
ດັ່ງກ່າວ ລວມທັງເອກະສານ ຫຼື ສຳນວນເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ
ທີ່ບໍ່ມີການບັນທຶກໄວ້ ແຕ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ເຈົ້າຂອງສຳນວນເອກະສານນັ້ນຮັບຮູ້.

ໝວດທີ 9

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 41 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການພິຈາລະ

ນາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຂອງຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃຫ້ການ ບໍລິການ ກ່ຽວກັບການຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍແຈ້ງຂໍ້ມູນ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ຫ້ອງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ການມອບໝາຍ ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ

ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຕົກລົງ, ອອກຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິ ຂະສິດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີກະຊວງ ເພື່ອອອກນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງອົງ ການ ຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
3. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະ ສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
4. ອອກໜັງສືຮັບຮອງ, ບັນທຶກ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
5. ຖອນ ຫຼື ລົບລ້າງໜັງສືຮັບຮອງການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
6. ອອກ, ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາການແກ້ໄຂຂັ້ນແຍ່ງທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
8. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
9. ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
10. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 43 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ກວດຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ລິ ຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອດໍາເນີນການ ຕາມ ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ;
2. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຕາມລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 44 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກົມຊັບສິນທາງປັນຍາ, ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 45 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເມື່ອໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດ ຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ກ່ຽວກັບລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບ ລິຂະສິດ ສະບັບເລກທີ 754/ກວຕ, ລົງວັນທີ 20 ກັນຍາ 2012.

ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງໃດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີ
ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ບໍ່ວຽງຄຳ ວົງດາລາ

